

Roke proč od Balkana!

Italija je brez ovinkov povedala Rusiji, naj se drži proč od Balkana in Podonavja.

Rim, Italija, 8. nov. — Italija je brezobzirno povedala Rusiji, naj se ne vtiče v Balkan in podonavsko dolino, ker da so evropske velesile priznale Musolinija kot za varha miru v teh krajih.

Svarilo je bilo servirano po Virginii Gaydi, ki je glasnik za Mussolinija in ki je v svojem časopisu Giornale D'Italia napisal najostrejšo besedo, ki jih je Italija še kdaj rabila proti Rusiji, zlasti odkar je bila sklenjena pogodba med Nemčijo in Rusijo.

Z ozirom na manifest, ki ga je izdala tretja internacionala

v Moskvi na predvečer proslave 21-letnice ruske revolucije, piše Gayda, da je videti, da ni nobenega direktnega sporazuma med Nemčijo in Rusijo in da dominirajo Rusijo komunisti s svojim razdiralnim načrtom. Gayda pravi, da ne samo Anglija in Francija, ampak tudi Nemčija bojuje imperialistično vojno za nadvlado na svetu.

Kar se tiče izjave kominterne, da je ona poklicana, da varje mir na Balkanu in Podonavju, je rekel Gayda, da je v to poklicana Musolinijeva Italija in ne komunistična Rusija.

Hitler študira mirovni apel, ki sta ga poslala belgijski kralj in nizozemska kraljica

Berlin, 7. nov. — Adolf Hitler je prejel danes v roke apel za premirje, ki mu je bil doposljan brzojavnim putem od skupne seje belgijskega kralja Leopolda in nizozemske kraljice Viljemine. Pravijo, da je bil Hitler presenečen nad mirovno ponudbo, ki je dospela kmalu potem, ko je feldmaršal Goering govoril o tujezemskimi časnikarji, da je Nemčija zmagovita v boju z Anglijo in Francijo. Uradni krogi so se izjavili, da se vlada ne bo izjavila glede te mirovne ponudbe, dokler "vrhovni viri" ne izrečejo svojega mnenja. Namigava pa se, da bo odgovor zadovoljiv.

Maršal Goering je rekel, da se Nemčija ne boji ameriških zrakov, ki mu se prodajali zaveznikom. Ko so mu povedali, da bo Amerika odposlala najmanj 8,000 letal, je Goering rekel, da ni verjetno, da bi mogle ameriške tovarne izdelati toliko letal v kratkem času in če jih, pa še ni rečeno, da so že v Evropi. Nemško časopisje ni še v sredo niti z besedico omenilo doposlanih mirovnih ponudb. Najbrže čakajo, kaj bo rekel na ta apel Hitler, ki je vso noč v tork študiral mirovno ponudbo in najbrže tudi odgovor na to.

Haag, 7. nov. — Vsa Evropa ugiblje, kaj je napotilo belgijskega kralja, da je tako naglo pri-

šel na razgovor z nizozemsko kraljico. Domnevajo pa, da ga je napotila k temu bojazan pred nemškim vpadom v Belgijo ali Nizozemsko, ali v obeh obnem. Doznanje se je, da so Nemci že pripeljali na mejo prenosljive mostove, katere bodo položili preko nizozemskih in belgijskih prekopov.

Washington, 8. nov. — V vladnih krogih so z veseljem sprejeli sporočilo o odposlani mirovni ponudbi na Hitlerja ter Anglijo in Francijo. Toda v Washingtonu so prepričani, da ni nobena vojskujoča stranka dosegla še tiste točke, ki bi jo silila na sprejem premirja.

Munich, 8. nov. — Adolf Hitler je imel radio govor iz tega mesta, kjer je pred 16 leti prišel z vstajo proti takratni nemški vladi. V svojem govoru je izjavil, da se Nemčija ne bo nikdar podala in je ukazal svojim četam, da naj bodo pripravljene na petletno vojno. Sarkastično je pripomnil glede obljub o svetovni vojni: "Kje je toliko zaželjena svoboda narodov? Kje so vse obljube glede kolonij? Kje je obljuba glede splošne razorožitve? Vse sama laž!" Kar se tiče kulture in umetnosti je storila Nemčija več v šestih letih kot Anglija v sto letih.

Gazolinski davek

Columbus, O. — Država razdeljuje denar iz sklada gazolinskega davka, v katerem se nahaja \$2,838,261. Ta denar se razdeli na vseh 88 okrajev v državi. Na Cleveland odpade \$217,176, Lorain \$10,249, Akron \$71,984, Youngstown \$39,362 itd.

Prijetna veselica

Društvo sv. Križa, št. 214 KSKJ priredi v soboto 11. novembra veselico v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave. Vsi prijatelje in znanci so prijazno vabljeni, da se polnoštevno udeležijo.

Važna seja

Članice podružnice št. 47 SZZ so prošene, da se nocoj večer udeležijo važne seje v navadnih prostorih.

Vstopnice se dobe

Vstopnice k spevoigri "Jurček" ki jo priredi mladinski pevski zbor SDZ na Waterloo Rd., 26. novembra, so že v prodaji. Dobe se pri vseh članih. V predprodaji so po 40 centov, pri blagajni po 50 centov.

AL CAPONE BO SE PLAČAL

Chicago, Ill. — Raketir Al Capone, ki je v času prohibicije napravil milijone in ki je bil obsojen na 11 let ječe, ker ni plačal dohodninskega davka, bo 19. nov. oproščen iz ječe. Kazen mu je bila znižana radi lepega obnašanja v ječi. Toda pred vrati jetnišnice ga bo čakal federalni uradnik, ki mu bo predložil Stric Samov račun v znesku \$350,000 za neplačane davke. Če ne bo plačal, bo imel na vratu novo tožbo.

KONEC NAJSTAREJŠE MULE V U. S.

Franklin, Ky. — Na farmi Buford Chisholm je poginila "Old Kate", stara 36 let, ki je bila najstarejša mula v Zed. državah.

Preskrbite si žganje

Columbus, O. — Državne prodajalne za žganje bodo zaprte na dan Premirja, to je v soboto 11. novembra do treh popoldne. Ob treh pa zopet odpro in ostanejo odprte kot navadno ob sobotah.

ATENTAT NA HITLERJA IZJALOVLEN

Berlin, 8. nov. — Adolf Hitler je ušel smrti ali vsaj poškodbi, ker je odšel par minut prezgodaj iz one slavne kleti v Monakovem, odkoder je malo prej govoril potom radia nemškemu narodu ob priliki 16 letnice njegove vstaje proti nemški vladi.

Hitler je bil že na vlaku, ko je nastala v poslopju strašna razstrelba, v katerih je bilo šest oseb ubitih, več kot 60 pa ranjenih. Ti so bili zbrani, da s Hitlerjem praznujejo preobrat nemške vlade. Navzoči so bili vsi njegovi ožji prijatelji in voditelji, kot minister Goebbels, Rudolf Hess, Wilhelm Frick in nekateri drugi, pa so ti vsi odšli s Hitlerjem, predno je nastala razstrelba.

Po razstrelbi se je polastila naroda v Monakovem velika panika in oblasti so uvedle najstrožje varnostne odredbe v mestu in po vsem rajhu. Vlada je takoj razpisala 500,000 mark nagrade (\$200,000), kdor pove povzročitelja.

Hitler je ušel atentatu samo radi tega, ker je moral odhiteti naglo v Berlin, kjer ga čakajo važni posli. Sicer bi bil še ostal med svojimi prijatelji.

Kolikor se je doznalo, je razstrelbo povzročila bomba, ki je bila položena v mali sobici nad dvorano, kjer je Hitler govoril. Po razstrelbi se je zrušil težak strop, ki je padel na ljudi spodaj. Bomba je bila očividno taka, da se bo razpočila ob gotovem času, tola napadalec se je ušel v čašu.

Roosevelt sumljivo opazuje gibanje rdečih

Hyde Park, 8. nov. — Osebe, ki so zelo blizu predsednika Roosevelta, trdijo, da je predsednik pazno preštudiral govor Earl Browderja, generalnega tajnika ameriške komunistične stranke. Ta je namreč v nedeljo govoril v Bostonu, da je Amerika dežela, ki je najbolj zrela za nagel prehod k socializmu, za katerega ji manjka samo razumevanja in volje mase.

Roosevelt študira, če je mislil Browder z besedo "prehod" morda revolucijo. In če se bo smatralo, da je Browder mislil "nagel prehod k socializmu" revolucijo, potem bo Browder in stranka, katere je on generalni tajnik, kriva zarote proti paši vladi. Nekateri se že vprašujejo, kaj bo o tem presodila sodnija. Tudi če ni znano, če bo vlada glede tega povzela kako akcijo.

V prihodnji vojni bodo rabili televizijo

Washington, D. C. — Tehniki v vojnem oddelku izjavljajo, da se bo v prihodnji vojni rabila televizija, ki se bo do tega časa razvila do vse popolnosti. Kakor se doznava je ameriški vojni oddelek v neprestanem stiku z raznimi družbami, ki izboljšujejo televizijo. Zlasti se vojni oddelek zanima za razvitje te najnovejše najdbe pri radijskih kompanijah. (Televizija je iznajdba, ki omogoča, da na primer lahko vidite osebo, s katero govorite po telefonu).

Dodaj televizija še ni izpopolnjena in razvita do točke, kjer bi

Vehovec ima 10 glasov večine

Elita v zadregi

Washington, D. C. — Sovjetsko poslanstvo je priredilo veliko pojedino v proslavo 21 letnice ruske revolucije. Odposlanih je bilo 1,000 vabil raznim visokim osebam v Washingtonu. Povabila so bila odposlana kmalu zatem, ko je ruski premier Molotov ozmerjal ameriške buržvaze. Zdaj je bilo vprašanje, če se bodo ameriški senatorji in poslanci povabili odzvali ali ne, da bi pomagali proslavljati rusko revolucijo. No, dosti jih ni prišlo, ker so se tako hiteli izgovarjati z delom, z boleznijo, z odhodom iz mesta, da je bilo kar lepo slišati. Svoje čase so bile pojedine v ruskem poslanstvu zelo upoštene.

Angleške in poljske ladje v boju z nemškimi letali

London. — Angleške bojne ladje, katerim sta pomagala dva poljska rušilca, so odbile eskadron nemških letal v Severnem morju. V istem času so posegla v boj tudi angleška letala in zapodila nemške pilote v beg. Angleška admiraliteta poroča, da niso imeli Angleži nobenih izgub, ne v ladjah in ne v letalih. Nemški letalci so se porazgubili v oblake in se ne ve, če je bilo katero zadeto ali ne.

Mornariški krogi poročajo, da je bilo to prvič, da so posegale v boj tudi poljske bojne ladje proti Nemcem. Iz Baltičkega morja so bile namreč pobegnile tri poljske bojne ladje že potem, ko so Nemci zaprli izhod iz Baltika.

Na mirovni apel za mir, katerega sta poslala belgijski kralj in nizozemska kraljica, je govoril angleški tujezemski minister Halifax, ki je rekel, da je glavni cilj Anglije, da popravi škodo, ki jo je prizadela Nemčija slabšim sosedom.

Zalostna novica

Joe Vidmar je dobil iz stare domovine vest, da mu je 8. oktobra preminila ljubljena mamica v starosti 84 let. V Clevelandu zapuščajo tri sinove in eno hčer, v starem kraju pa dve hčeri in enega sina. Bog ji daj večni mir in pokoj!

Ne bo lista

V soboto 11. novembra je postarni praznik, "Dan premirja," zato naš list na ta dan ne bo izšel.

Unija je zmagala nad jeklarsko kompanijo

Philadelphia, 8. nov. — CIO naznazuje sijajno zmago nad Republic Steel korporacijo, ko je zvezno okrožno sodišče potrdilo odlok Narodnega delavskega odbora, da kompanija vzame na delo okrog 5,000 stvarkarjev iz zadnje jeklarske stavke in da povrne delavcem v izgubljenih plačah \$7,500,000. Sodišče se ni strinjalo samo v eni točki z Narodnim delavskim odborom in to je, da kompanija ni primorana vzeti nazaj na delo kakih 40 stvarkarjev, ki so bili spoznani krivim nasilja v jeklarski stavki leta 1937. Sodišče je priznalo, da je bila kriva stavke jeklarska družba in ne delavska unija. Sodišče se je tudi izreklo proti kompanijskim unijam, ki imajo samo namen zatreti delavske unije. Jeklarska družba pravi, da se bo pritožila na vrhovno zvezno sodnijo.

Ohijsko dekle v zvezi z zagonetnim slučajem

New York. — V Pilgrim državni bolnišnici se nahaja June Brice, ki je doma iz Columbusa, bivša plesalka na Broadwayu. Sumi se, da bi ona lahko pojasnila zagoneten in dozdaj še nepojasnjen slučaj, ki je pred devetimi leti brez sledu izginil član državnega vrhovnega sodišča Joseph Crater. Preiskava je doznala, da je sodnik nekega večera pred devetimi leti obiskal tega dekleta v njenem stanovanju, potem pa izginil, kakor bi se udrl v zemljo. In od tistega časa se je dekletu omračil um. Zdaj upajo, da bi moglo dekle dati kako pojasnilo in se spomniti na takratne dogodke, če ji pokažejo njen sliki in sliki sodnika Craterja. Vdova sodnika bi rada dobila za možem zavarovalnino v vsoti \$60,000, ki je ne more dobiti, dokler ne dokaže, če je njen mož res mrtev.

Cenejši gazolin

Standard Oil Co. je naznanila, da bo začeni z današnjim dnevom znižala ceno gazolinu za cent in pol pri galoni. Razne druge oljne družbe bodo temu sledile. Unija neodvisnih prodajalcev gazolina je pa odglasovala, da bo znižala ceno gazolinu samo za en cent pri galoni.

Nov grob

Danes jutraj je umrl Rafael Rossa, star 59 let, stanujoč na 995 E. 141st St. Pogreb ima v oskrbi August F. Svetek. Podrobnosti poročamo jutri.

Njegov nasprotnik zahteva ponovno štetje glasov

ZBORNICA V VEČINI REPUBLIKANSKA

Councilman Anton Vehovec iz 32. varde, ki je še včeraj zjutraj mislil, da je izgubil volitve za dva glasova, je enkrat dopoldne zvedel, da ni bil poražen, ampak da ima deset glasov večine, kakor je pokazalo uradno štetje glasov pri volivnem odboru.

Njegov nasprotnik, Carmen Arezone, ki je šel včeraj zjutraj iz njegovega glavnega stana s zavestjo v srcu, da je premagal Vehovca za dva glasova, kar mu je bilo priznано tudi na Vehovčevem glasnem stanu, je izjavil, ko je zvedel uradni rezultat glasovanja, da bo zahteval ponovno štetje glasov. Ne ve se še, če bo to zahteval za vse precinkte 32. varde, ali samo za nekatere, slovenske.

Kakšen bo rezultat tega štetja se še ne ve, toda težko je verjetno, da bi to štetje pokazalo kako drugačno razliko v številkah.

Cleveland je izvolil včeraj petnajst novih mestnih odbornikov in mestna zbornica je sedaj z ve-

čino v republikanskih rokah. Dodaj so imeli republikanci 15 glasov v zbornici, po volitvah jih imajo 23. Tako je zdaj administracija v rokah republikancev in enako mestna zbornica.

Vse je presenetila moč, ki jo je pokazal Edward J. Kovačič v 23. vardi, ki je dobil 4053 glasov, proti sedanjemu councilmanu Novaku, ki je dobil 2375 glasov.

Izmed deset demokratskih councilmanov, jih je devet odločno Millerjevih pristašev, eden, to je Vehovec, se lahko imenuje nevtralnimi. Gongwerjeva grupa nima nobenega svojih pristašev v mestni zbornici.

Volitve v splošnem:

Župan Burton je dobil večino 37,307 glasov in sicer je dobil vseh glasov 141,858, John E. O'Donnell pa 104,551. Poroča se, da bo prišlo do spremembe v Burtonovem kabinetu, ki je ostal isti vsa štiri leta. Najbrže bosta direktorja Wallene in Evans, prvi utilitetni, drugi service direktor. Govori se že tudi, da se bo napravil pritisk na varnostnega direktorja Nessa, da bo kandidiral drugo leto za šerifa.

Prerokovalo se je, da bo dobil Burton do 70,000 glasov večine, pa je dobil manjšo večino celo kot v primarnih volitvah, ki je bila 53,000 glasov. Zmagal je celo z manjšo večino kot v letu 1935. Izmed 33 vard, je Burton zmagal v 24 vardah, O'Donnell v enajstih, med temi je tudi slovenska 23. varda.

Malokdo ve, da so se vršile v 20. vardi volitve, če se zapre vse gostilne in prodajo opojne pijače. Suhači so izgubili in varda ostane še naprej mokra.

Slovenci imamo v mestni zbornici tri zastopnike in sicer je Eddie Pucel v 10. vardi, Kovačič v 23. in Vehovec v 32. V 31. vardi je ponovno zmagal Hrvat Emil Crown. Councilman Geo. Travnikar iz 2. varde je bil poražen s pomočjo Millerjevih demokratov.

Izmed vseh mestnih sodnikov, ki so kandidirali za ponovno izvolitev, je izgubil samo sodnik Ackerman, katerega je porazil okrajni klerik John J. Busher. Za Mr. Busherja so volili Slovenci solidno, torej se lahko reče, da so ga Slovenci tudi izvolili.

Za termin, v katerega je kandidiral tudi John L. Mihelich, je zmagal sedanji sodnik McDer-mott, ki je dobil 62,557 glasov. Za njim je bil Andrew Kovachy, ki je dobil 44,282 glasov in tretji je bil John L. Mihelich, ki je dobil 25,145 glasov. Vseh kandidatov za ta termin je bilo sedem.

Sijajno je pogorel Bigelowov pokojninski načrt, ki je bil poražen z 1,167,040 večine. Rev. Bigelow, oče tega načrta se je izjavil, da bo enak predlog imel pripravljen za volitev zopet drugo leto.

Demokratje v državi Ohio so

zmagali za amendentom civilne službe, kar so izsilili na volitve z nabranimi podpisi. Postavci je bila sprejela sedanja državna postavodaja in jo je podpisal governer Bricker, da se namreč lahko odstavi vsakega državnega uslužbenca od službe, tudi če je pod civilno službo. Pričakuje se, da bodo dobili vsi oni demokratje svoje službe nazaj, ki so jih odstavili republikanci pod sedanjo administracijo.

V Euclidu je zmagal župan Sims z 4,301 glasom proti Elyu, ki je dobil 2,842 glasov. Sims je odnesel zmagov v vseh precinktih. Z Simsom je zmagala tudi vsa njegova lista, med temi councilmana Frank Derdich in Louis R. Wess. V šolski odbor je bil izvoljen Slovenec Raymond J. Turk, ki je kandidiral z Elyem. Z njim je bil izvoljen William Hecker, ki je kandidiral za ponovno izvolitev.

Preiskujejo duševno stanje morilca

Medical Lake, Wash. — H. Niccolis, ki je danes star 20 let, je bil pred osmimi leti, ko je bil komaj 12 let star, obsojen v tosmrtno ječo, ker je umoril šerifa v Asotin, država Washington. V ječi se je fant pridno učil in je napravil vse izkušnje iz Walla Walla višje šole. Zanimajo ga zlasti zrakoplovstvo in mehanika. Za njegov slučaj se je zavzel governer Martin, ki je fanta v zrakoplovu odpeljal v Spokane, da ga tam zdravnik preiščejo. Če ga bodo zdravniki pronašli, da je duševno normalen, bo spuščen na svobodo. Governer pravi, da bi bilo krivično imeti fanta zaprtega vse življenje za prestop, ki ga je napravil še kot otrok.

Vile rojenice

Pri družini Frank in Josephine Samsa, 1056 E. 68th St. so se ustavile vile rojenice in pustile za darilo krepkega sinčka prvorojenčka. Mati in dete se dobro počutita v Mt. Sinai bolnišnici. Naše čestitke!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

-83

No. 262 Thurs., Nov. 9, 1939

Primate tatu!

V Moskvi so se vršila ogromna praznovanja, ki so trajala cele tri dni. Boljševiki so praznovali 22 letnico krvave ruske revolucije. Praznovanje je bilo tako važno, da so bili prekinjeni celo razgovori z finsko komisijo, ki se jih sicer smatra za jako važne v tem času. Fincem se je to gotovo pokadilo pod nos. Toda boljševiki se ne ukvarjajo z resnimi zadevami, kadar je kaka slavnost na programu. Saj je moral tudi turški zunanji minister čakati cele tri tedne, da so se zopet pričeli prekinjeni dogovori, ko je prišel v Moskvo na malco nemški zunanji minister von Ribbentrop. No, turški minister je ta čas hodil v vas k francoskemu in angleškemu poslaniku, in ko je bil Stalin zopet pripravljen za razgovor, je našel miško v drugi pasti. Finska si sicer ne bo gnala zapostavljanja tako zelo k srcu, kot si je Turška, ampak ve se pa ne.

Ob priliki te proslave rdeče zmage v Rusiji, je tretja internacionala izdala tudi manifest, ki ga je naslovila predvsem na angleške in francoske delavce in jih pozvala, naj se uprejo vsem onim, ki zahtevajo nadaljevanje sedanje imperialistične vojne.

V isti sapi je bil manifest tudi naslovljen na Zed. države, katere so ruski boljševiki pošteno ozmerjali češ, da je kongres odpravil embargo na orožje in municijo samo radi tega, da je ustregel vojnim dobičkarjem, ki si bodo z vojnimi dobavami nabasali žepa. Moskvi je sekundiral Berlin, ki je zapel, da je zahtevala spremembo nevtralne postavbe samo gruča vojnih dobičkarjev, ki kupujejo dobičke s krvjo in blagostanjem drugih narodov.

Ce Nemčija napade Amerikance ni nič čudnega, čudno pa je, da pride tak napad iz Moskve, ki prav v tem času pošilja voz za vozom raznih potrebščin v Nemčijo. Torej Rusija vpije nad Ameriko, ker bo delala isto, kar dela ona sama. Saj vendar ne bo ruski zunanji komisar Molotov prišel na dan z izjavo, da Rusija ne prodaja blaga Nemčiji, ampak ga daje zastoni iz velike in srčne ljubezni do nemškega naroda.

Seve, vojna, ki jo vodi Anglija in Francija je imperialistična vojna. Vojna pa, ki jo vodi Nemčija, bo pa najbrže nebeška ženitnina. To, da je Nemčija pobasala Češko in Slovaško, ni v očeh Rusije nobena imperialistična vojna, to ni navadna podla tatvina in ropanje tuje lastnine.

To, da je šla Rusija in si z Nemčijo vzela Poljsko, da je oropala Estonijo, Latvijo in Litvijo, da hoče pobasati Finsko, da hoče Romunsko in da škili na Balkan, to ni nobena imperialistična vojna. Kaj šel! To vse je samo izkaz bratske ljubezni in vsak, ki si drzne protestirati proti takemu podlemu početju, je v očeh boljševikov in njihovih bratcev nacijev — imperialist, buržu, krvosede, vojni dobičkar itd.

Cilj tretje internacionale je jasen: ves svet mora mirovati in s klobukom v roki ponižno čakati, da pade nanj blagoslov rdečih samodržcev.

Sicer pa če Hitlerja in Stalina tako zelo boli, če se bo v Ameriki napravil kak groš iz te vojne, je lahko mirno spala, če bi jima povedali, da ne bo take sile, ker vsak ve, da so v Angliji in Franciji tudi prazne blaginje. Največ kar se bo prodajalo ali vozilo iz Amerike bodo letala, drugega pa najbrže ne bo nič več prodanega in kupljenega kot v mirnem času.

Treba je namreč pomisliti, da so tudi Zed. države veliko bolj pametne kot so bile v zadnji svetovni vojni. Takrat se je res delalo in prodajalo za vojno, domača industrija se je pa zanemarjala. Zato je pa tudi prišel potem polom, da še zdaj nismo prišli k sapi.

Policija svari voznike

Policijski načelnik v Clevelandu, George J. Matowitz, je izdal na vse voznike avtomobilov svarilo, ki je vredno, da se človek malo ustavi pri njem in besede modrega in izkušnega policijskega načelnika dobro premisli.

Rek, ki ga podaja Mr. Matowitz, je: "Če moraš piti, nikar ne vozi! Če pa moraš voziti, nikar ne pij!" Vsak voznik avta bo priznal, da so to zelo pametne besede in vredne upoštevanja. Marsikdo bi bil danes pri življenju, če bi o pravem času mislil na ta rek. Ostal bi bil pri življenju sam in njegov bližnji, katerega je spravljal v nesrečo, v smrt, ali pa v težke poškodbe.

Seveda, pa ta rek ne velja samo za voznike. Tudi pešci si morajo ta rek zapomniti in se ravnati po tem, da v vinjenem stanju ne bodo motovili po cestah. Dovolj je žalostnih slučajev, ki dokazujejo, da je najbolj varno za človeka, ki je od pijače ometen, da je doma.

Ce zasledujete poročila iz policijske sodnije, kjer se zagovarjajo taki, ki so bili zapleteni v kako prometno nezgodo, boste videli največkrat, da se izgovarjajo: pijan sem bil! Voznik, ki je pod vplivom alkohola, pa tudi če ni totalno pijan, pa izgubi razsodnost in se ne zaveda mokre ceste, ne računa na nevarnost ostrih ovinkov. Obenem ga pa pijača podžiga k hitri vožnji, ker človek, ki ga ima pod kapo, je silno korajžen. Treba pa ni dosti, pa je nesreča tukaj. Posebno zdaj za zimo, ko bodo opolzkle ceste, bodo morali biti vozniki previdni. Saj po takih cestah celo trezen človek težko vozi, ko ima vso presodnost in preudarnost. Nikar pa tak, ki mu je alkohol vzel vso previdnost.

Vsak voznik naj bi si postavil za geslo in se ravnal po tem: "Če že moram piti, pa vozil ne bom!"

BESEDA IZ NARODA**Na Jutrovem**

Vsem je že dobro znano, posebno pa naši naselbini, da delamo prizidek pri Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Kot vam je že znano, so bile sklicane izredne delničarske seje, kjer smo vsi pripoznali, da nam je kaj takega potrebno. Tako smo sklenili in potrdili, da se dvorano povečamo. Direktorij SDD in zato izvoljeni odbor je šel takoj na delo. Z delom se je pričelo že pred enim mesecem in sedaj je stavba že končana, kar se tiče zidanja in tudi ostalo bo kmalu gotovo, tako da smo se namenili imeti odprtjo 31. decembra, 1939.

Vsi smo potrdili, da resnično potrebujemo večjega prostora in večina je bila zato, da se takoj prične z delom. Potem ko smo se direktoriji posvetovali, smo prišli do zaključka, da nam bo primanjkovalo denarja. Delničarji so odobrili, da se lahko prodaja delnice. Takoj smo se direktoriji razdelili in pomaga nam tudi naš Gospodinjinski osek pri prodaji delnic. Za kar jim gre vse priznanje. Odkar smo na delu, bi jih bili lahko prodali za sto tisoč in več, saj se reče, toliko niti ne potrebujejo.

Kot sam vidim in slišim je uspeh bolj slab. Torej cenjeni delničarji in ostali rojaki, kaj vendar mislite. Sedaj ko bo stavba končana bo treba denarja, da se plača delavce in kupiti bomo morali tudi nekaj pohištva. Od kje naj se vzame denar, menda vendar ne pričakujete, da bi direktorij plačeval iz svojih žepov? Saj je vendar dovolj, da smo se zavzeli in gremo od hiše do hiše ter ljudem tolmačimo in prosimo. Vse to delo je treba opravljati ponoči, ker podnevi ljudje delajo.

Saj sami veste, da vselej pridemo za drugimi, ki tudi nabirajo in sicer od fare sv. Lovrenca, ki ravno sedaj tudi zidajo novo cerkev in tudi potrebujejo denarja in potem pa tudi za zvonove. Tako so ljudje vsak dan nadlegovani in je res težko za nabiralca in za ljudi. Pa kakor slišim, oni imajo vsaj kaj uspeha, ampak rojaki, zapomnite si, da so narodni domovi tudi narodni in pomislite, da je tudi naša narodna dolžnost, da pomagamo vsi in vsak po svoji moči. Denar mora biti, da se nabavi vse potrebno za nove prostore, ker tudi dvorana nam je potrebna za izobrazbo, petje, seje in kulturne prireditve, itd.

Za najbolj srečenega imamo pripravljenogo lepo darilo in sicer "refrigerator." To darilo bo nekdo dobil na otvoritveni dan 31. decembra. Delajmo vsi skupaj za v korist Slovenske delavske dvorane, na razpolago bo tudi še več drugih daril. Torej sežite po vstopnici. Če bi bile te vstopnice v pravih rokah, bi gotovo prinesle tisoč dolarjev, ampak pri nas prav gotovo ne homo dosegli tega cilja. Veliko čast bo imel ali imela tista, ki jih bo največ prodala in mogoče še dobi "refrigerator."

Gospodinjinski klub SDD se tudi pripravlja, da bodo na pravile 18. novembra veselico in fino spageti večerjo z mesom. Ves čisti preostanek bo šel v korist prizidka. Apellam na vas, da se odločite, da bomo omenjeni večer vsi večerjali pri velikih mizah v Slovenski delavski dvorani, samo bolniki so izzeti. To menja da veste, da imamo prav izvrstne kuharice pri tem klubu. Torej gospodinjice, le veliko

napravite, da vam ne bo zmanjkalo, ker upam in pričakujem, da bomo vsi navzoči. Damo vam priliko na en ali drugi način, ker do denarja moramo priti in za svoj denar vedno nekaj dobite. Tu se vam ponujajo delnice, refrigerator ali dobro večerjo. S pozdravom,

Anton Vatovec.

Slovenski narodni muzej

Vsak previden gospodar, farmer, ko pride jesen in ko njegovi pridelki na njivah in vrtovih dozori, jih spravi v shrambo; žito v žitnice, sadje, če ne more drugače ohraniti ga posuši ali vkuha v steklenice in druge pridelke spravi na varno pred mrazom in zavaruje na kakoršenkoli način pred uničenjem, da more svoje pridelke s pridom porabiti čez zimo za hranjenje družine in živali. To je nekaj povsem znanega, naravnega iz materialnega, fizičnega stališča, slehernemu rojaku v Ameriki.

Malo pa je takih naših ljudi, ki bi znali in hoteli ravnati na sličen način z našimi duševnimi pridelki, kateri so bili tudi dostikrat z veliko težavo in požrtvovanjem izgotovljeni, završeni, potem pa meni nič, tebi nič prepušeni v pozabljenju, v smrt, brez da bi se ohranilo živ spomin temu ali onemu dogodku. Koliko je rojakov po Ameriki, kateri so na en ali drugi način ohranili pri življenju razne dokumente, liste, revije, knjige in orožje, žive priče tega ali onega dogodka, ki je bil za svoj čas velevažen in je nekoč obračal na se pozornost naselbine, morda celo vseh Slovencev v Ameriki? Čemu se pišejo zapisniki sej društev, klubov in organizacij? Mar je za to, da bi imela mlada in boljša generacija upogled v naše sedanje in bivše delovanje pri društvih, klubih ali organizacijah, v delo in razvoj posamezne naselbine? In koliko teh zapisnikov se ohrani skozi številna leta za poznejši pregled, za zgodovino? Bogme, menim da jako malo.

Do sedaj res še nismo imeli nobenega pravega, skupnega prostora za hranjenje teh tako važnih podatkov. Z ustanovitvijo Slovenskega narodnega muzeja v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu, se je dala prilika vsem društvom in klubom brez razlike polja na katerem katero deluje, da shranijo v ta muzej sardove svojega dela, svojega prizadevanja, svoje zapisnike in druge stvari. Razume se, da vsako društvo, klub ali skupina, ki odda v varstvo muzeja svoje zapisnike in druge predmete, iste za potrebo lahko dobi nazaj, ker ravno zato se naj bi jih shranilo v muzej, da se jih res lahko dobi, kadar se iste potrebuje. Podpora društva, vseh slovenskih organizacij v Ameriki, naj bi se poslužila te prilike in poslala vse svoje stare zapisnike in dokumente, razne slike od razvitih zastav, programe svojih priredb, stare društvene zastave, regalije, kar bi ovekovečilo društvo, v muzej. Dramska in pevska društva isto; posebno učinkovito pa se zavarujejo pred pozabljenjem, če zberejo in pošljejo v muzej vse programe svojih priredb, kot tudi slike zbora ali dramskih skupin in druge važne dokumente. To pride v poštev tudi od društev, ki so prenehala biti aktivna in kdo izmed bivših članov hrani morda še tako zbirko.

Vse take prejete stvari se bo skrbno shranilo v muzeju in bo v ogled in študijo sedanji mladi generaciji in potomcem, kdorkoli se za to zanima. V tem smislu obstoja ohranitev prizadevanja in rekord trudapolnega dela naših ljudi na društvenem, kulturnem in gospodarskem polju v Ameriki. Gotov sem, da bodo enkrat Slovenci zavzemali v ameriški zgodovini isto ugledno in spoštovano stališče, kot ga zavzemajo danes drugi veliki narodi v očeh Amerikancev. Zato, rojaki, ne podcenjujte samega sebe in svojega dela ne dopuščajte, da bi se s starimi zapisniki društvenih sej katerekoli organizacije igrali neodgovorni otroci in gnezdile v njih miši. Isto velja in so dragocenost za zgodovino letniki slovenskih listov, revij, knjig, brošur in programov ali spominskih knjig, izdanih ob raznih prilikah v raznih krajih v Ameriki. Rojaki, prosim vas, pošljite take stvari, če jih imate, v muzej, kjer se jih bo pravilno shranilo in zavarovalo pred uničenjem.

Rojaki po naselbinah imate brez dvoma stare letnike listov in revij ter stare slike konvencij organizacij, katersibodi. To je vse jako važno za sestavo zgodovine Slovencev v Ameriki; je potrebno, da se te stvari zbere kolikor se največ da in koncentrirajo v Slovenski muzej v Clevelandu, O. Važno so tudi zapisniki konvencij naši podpornih organizacij ter njih pravila, od začetka do danes, ker iz tega se zasledijo njih razvoj in napredek.

Slovenski narodni muzej, katerega je začel razvijati Slovenski narodni dom na St. Clair Ave., ni zahteva samo tega Doma ali samo clevelandске naselbine, pač pa je muzej narodna zadeva, vseh Slovencev v Ameriki. Dom je le najpriljubnejše središče za ta namen v vsej Ameriki. Vseh ameriških Slovencev je sveta, narodna dolžnost, da storimo vsi, vsak po svoji moči kaj koristnega za ta muzej, za ta živ spomenik našemu skupnemu delu.

Mnogi rojaki imajo večje ali manjše zbirke zanimivih stvari, katere bi bile v veliko vrednost muzeju in celoti, posamezniku pa ne koristijo nič. Zakaj bi oddali z izročitvijo? Kadar kakšen priseljenec umre, se v večina slučajih izvede v hiši kmalu potem "čistka" in tisti dokumenti, stari slovenski listi, revije, knjige, slike itd., ki so vam še tako pri srcu, oziroma so bili tudi pokojnim pri srcu, so marsikje zgoreli na kupu smeti in bili uničeni po preostalih otrokih, ki dostikrat ne zapopadejo važnosti predmetov in jih enostavno uničijo. Ne dajte, da bi se z Vašo zbirko tako zgodilo! Dobro vem, da je bilo na tak način že veliko stvari uničenih za vselej. Da se slučaj v bodoče ne ponove tozadevno, volite sami, sedaj, brez odlašanja in oddajte svojo zbirko izrednosti v varstvo Slovenskemu narodnemu muzeju, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Za Prosvetni klub S. N. Doma, Erazem Gorske, tajnik.

Koncert "Čričkov"

Samo še par dni in tukaj je Martinova nedelja in z njo dan naše mladine. Samo nekaj pesmi vam bo plačalo vstopnino, zato vas prosim, da nikar ne zamudite tega koncerta. S tem boste pomagali svojim lastnim in veseli jih boste, ko boste slišali njih čvrsto materino govorico in zopet se mi vsiljuje vprašanje: kaj bo z nami?

Ziveli bomo še do poznih dni, če dom slovenski bomo vsi slavili, če bomo pesem, jezik svoj čistili, vrline stare v nove vlivali moči.

Zato pojdimo na delo, da oživimo našo mladino, da bo imela veselje in ljubezen do naved svojih očetov in spoštovanje do našega največjega zaklada — do naše slovenske pesmi.

Sem pevec in peti, mi vse je na sveti, zakaj bi ne pel saj dani so glasi, da pojem si včas, Zakaj bi ne pel?

Zapeli vam bodo ti naši mali, kakih 15 pesmi, tako da boste videli, da so se res nekaj naučili. Pesmi so vse nove in med njimi tudi ta-le šaljiva:

Mojskra je šivala, sicer brez šivanke, fantič brez noge je skakal čez planke...

Torej vam še enkrat prav toplo priporočam, sežite po vstopnicah, ne bom vam žal. Po koncertu boste dosti zabave, tako da boste vsi zadovoljni in boste lahko rekli s pesnikom: "Nocoj je pa en lep večer..." S pevskim pozdravom Čričkov in na svidenje v nedeljo ob 8. zvečer.

France iz doline.

Iz hvaležnosti

Namenila sem se, da napišem ta mali dopis iz hvaležnosti do Miss Helen Keller in da jo seznanim tudi s Slovenci. Helen Keller je najslavnejša ženska na svetu, ki je gluha in slepa. Jaz sem se seznanila z njo, ko sem prebrala že več njenih knjig, ki jih je ona napisala. Posebno je zanimiva knjiga, ki opisuje njeno življenje. Meni je dala ta knjiga mnogo poguma, ker sem že več let bolna, sem potem te knjige dobila zopet upanje, da ozdravim. Ko sem prebrala njeno knjigo, sem ji takoj napisala pismo in ji povedala, kako me je njena knjiga razveselila.

Bilo je v petek 27. oktobra, ko je potkal pismo naša vrata. Mama mi je hitela odpirati in kaj je dobila? Helen Keller mi je poslala svojo najnovejšo knjigo "Helen Keller's Journal," z lastnoročnim podpisom "Lucinki Terškan z ljubečo molitvijo, da bi sonce posvetilo v njeno srce, Helen Keller, 23. oktobra, 1939."

Ni mi mogoče popisati, kako sem bila vesela tega velikodušnega darila, ker sem jaz ena izmed tisočev tako srečna, da sem prejela tako lep spomin od Miss Keller.

V tej knjigi popisuje Miss Keller, koliko zanimivih krajev in oseb je obiskala na svojih potovanjih. Tako je opisala tudi pokojnega jugoslovanskega kralja Aleksandra I. in Jugoslavijo. Vse drugače piše o Jugoslaviji, kakor pa sem čitala v knjigi "The Natives Return."

V tej knjigi opisuje svoj obisk pri pokojnem jugoslovanskem kralju v njegovem poletnem bivališču. O njem piše, da če bi bil živ, bi bil lahko postal eden najmožnejših vladarjev in odličnih mož. Dalje opisuje, kako gostoljubno je bila sprejeta pri pokojnem vladarju in kako prijazno sta se pogovorila. (Ona ima namreč vedno seboj svojo spremjevalko, ki ji vse sproti napiše na rokah).

Ko je dospela v Ljubljano, ji je pokojni kralj Aleksander I. poslal svojo sliko z lastnoročnim podpisom. Ko je zvedela o njegovi smrti, piše da je smrt pobrala enega najbolj zmognih in potrebnih vladarjev. Dalje piše, da so bili ljudje po vsej Jugoslaviji zelo prijazni napram njej in da so ji celo zapeli znamenito ameriško pesem "Annie Laurie."

Vse to in še več drugega opisuje Miss Keller sama iz svojih potovanj in doživljanj. Knjiga je zelo zanimiva in bi še veliko več lahko napisala o njej, a ne smem vzeti preveč prostora, če koga zanima in razume angleški jezik, si jo lahko izposodi v javnih knjižnicah.

Če se vam bo dopadel ta moj skromni dopis, bom pa še kaj napisala. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine, Gdč. Lucinka Terškan.

V Sibiriji ni več tako mrzlo

V Sibiriji so v poslednjih letih proučevali podnebje, ki ga že od l. 1842 ni nihče znanstveno raziskoval. Če primerjamo dognanja od l. 1842, s podatki poslednjih let, je razvidno, da se je povprečna letna toplota v Sibiriji dvignila za 1 stopinjo. Tudi led ni več tako debel. Zlasti je očitna sprememba ledene meje. Ta meja se je skoraj za 300 km pomaknila više proti severu. Če se spomladi nenadoma začne tati debela ledena plast, tedaj segajo ledene in snežene razstajne plasti za 100 m niže kot pred 100 leti. Slične toplotne spremembe je moči skoraj po vsem svetu opaziti, tako da moremo misliti, da se šele zdaj bližamo koncu poslednje ledene dobe.

IZ PRIMORJA

—Trst. Ko se je perica Karla Sancin por. Lavrič mudila pri svojih strankah, so ji neznanec odnesli veliko culo perila, ki ga je pustila v hodniku. Sancinova ima 1400 lir škode. Zadevo je prijavila oblastem.

—Gorica. Fasištna zveza trgovcev je izdala opomin vsem trgovcem, naj se strogo drže pravilnika za reguliranje cen, ker je bilo opaziti, da so nekateri trgovci povišali ceno cikorijskega.

—Gorica. Umrli so: Štanta ud. Terpin 71 let, Premru Josip 64, Rebec Ivan 49, Komel Kristian 25.

—Gorica. Oblastem sta bila naznanjena 20 letni Stanislav Ličen iz Čepovana in 22 letni Damjan Černe iz Dornberga, ker nista prišla na nabor.

—Gorica. Cela vrsta obtožencev se je zvrstila pred sodniškim kolegijem. Vsi so imeli na vesti grehe tihotapstva, eni zaradi tajne žganjekuhe, drugi pa zaradi saharina. Ker so kuhali žganje brez dovoljenja oblasti, so bili obsojeni: Marija Hular, stara 67 let, iz Šmartnega pri Kojškem na 780 lir denarne kazni in plačilo sodniških stroškov; Friderik Velikonja in Anton Leban iz Sempasa vsak na 1070 lir denarne kazni; Ivan Abram, star 32 let, iz Štanjela, na 4 mesece zapora in 5336 lir denarne kazni. Ker je tihotapil saharin je bil kaznovan 950 lir denarne kazni pogojno Franc Pavlica, star 35 let, iz Dornberga.

Gasilska četa št. 3 v Chiacu ima mačko, ki pri alarmu prva spleza po drogu in na brigatno.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Veliki medved bo kadil pipo miru z belokožci."

"In prav bo storil!" je povedal Old Death. "Kdor se misli boriti z Apači, se ne sme spreti z belimi."

Sedli smo spet.

Vliki medved je izvlekel tobak iz pasu in nadeval v calumet kinnikinnika, tobak, pomešan z listjem divje konoplje. Prižgal si je in povedal nekaj besed, ki jih pa nisem dobro razumel. Le toliko vem, da je večkrat ponovil besede mir, prijateljstvo in beli bratje. Puhnil je dim proti nebu, proti zemlji in proti štirim vetrovom, pa dal mirovno pipo Old Deathu.

Tudi Old Death je govoril o prijateljstvu in drugih takih lepih rečeh, puhnil dim na vse strani in dal pipo meni, rekoč, da je govoril za vse in da zadosuje, če vsak šestkrat potegne dim iz pipe.

Opravil sem predpisani obred, govoril pa nisem. Tudi Langeja sta pokadila predpisane dime. Črnc pa ni dobil pipe. Noben Indijaneec bi ne vtaknil več v usta pipe, iz katere je kadil črnc. Tako zelo zaničujejo rdeči črnc. Pa sklenjeni mir je veljal seveda tudi za njega, ker je potoval v naši družbi.

Ko smo končali svečani obred mirovne pipe, so posedli tudi bojevniki, ki so vse do tedaj z orožjem v roki stali krog nas, in Veliki medved je poslal po oglednika, ki nas je "našel." Pripovedoval je, kako smo se srečali, pa seveda besedice ni omenil, da ga je Old Death zalotil pri prisluškovanju in ga zvezal.

Poglavar je bil s poročilom zadovoljen. Poslal sem Sama h konjem po smotke. Seveda jih nobenemu drugemu Komanču nisem ponudil ko Velikemu medvedu samemu. Pregrešil bi se bil zoper svojo "poglavarsko čast," če bi bil preveč prijazen z navadnimi bojevniki.

In Veliki medved je očividno poznal užitek, ki ga nudi dobra smotka. Debelo pomazani obraz se mu je široko razlezel od veselja, nemudoma je odložil častitljivo mirovno pipo, prižgal smotko in ko je puhnil prve dime, je ves zadovoljen dajal od sebe tište znane glasove, ki jih sicer čujemo le, kadar se neka znana žival z užitkom čoha ob oglu svojega hleva.

Pušec nas je izredno prijazno vprašal, kam da prav za prav potujemo. Old Death mu seveda ni vsega povedal, pripovedoval je le, da iščemo neke bele ljudi, ki potujejo na Rio Grande in čez mejo v Mehiko.

"Torej pa lahko moji beli bratje z nami potujejo! Tudi mi smo namenjeni na Rio Grande. Odrinili bomo, koj ko najdemo sled nekega apaškega psa, ki nam je ušel."

Slutil sem, koga iščejo Komanči. Tudi Old Death je najbrž slutil.

Nedolžno je prašal: "Odkod bi naj prišel tisti Apač?"

"Bil je tam, kjer so bojevniki Komančev govorili z apaškimi mrharji. Belokožci imenujejo tisti kraj trdnjavo Inge. Smrt mu je bila namenjena, pa ušel je. Ranjen je, nekaj krogel ga je zadelo, dolgo ne bo več sedel na konju. Nekje mora tičati."

Ali so morebiti moji beli bratje videli njegovo sled?"

Ni bilo dvoma, mislil je Apača, ki mu je Winnetou obvezal rane ob Rio Leone. Njegove slede Komanči najbrž še niso našli, ker poglavar nič ni omenil o njej.

"Ne, nobene sledi nismo našli," je pravil Old Death. Niti na misel mi ni prišlo, da bi Winnetou izdal.

"Torej mora tisti pes tičati kje niže spodaj ob reki. Dalje ni

mogel priti, ker je ranjen in ker so Komanči zasedli reko na tej strani, da sprejmejo Apače, če bi ušli iz trdnjave.

Komanči so torej zasedli Rio Leone še prej nego so se začela pogajanja. In umor in trdnjavi je bil dobro premišljen zločin. Komančem se je zahotelo boja in morenja.

Če so Komanči res zasedli reko, je bil položaj za Winnetoua zelo nevaren. Njegove sledi bi seveda ne našli več, ker so jo našli konji pohodili. Toda če Winnetou ni bil skrajno previden, se mu je lahko zgodilo, da jim je šel v past.

Previdni scout je mislil na vse možnosti. Komanči so utegnili najti olupano lipo in bi bili seveda koj uganili, kdo jo je olupal in čemu. Pravil je:

"Moji rdeči bratje bodo morebiti našli spodaj ob reki olupano drevo. Tam smo reko prebredli in ker se mi je odprla stara rana, sem jo obvezal z ličjem. Sveže sočno ličje je izvrstno sredstvo za rane in moj rdeči brat naj si to dobro zapomni, če bi kdaj obvezo potreboval!"

"Bojevniki Komančev poznajo to sredstvo. Tudi sami ga uporabljajo, kadarkoli pridejo do takih dreves. Moj beli brat mi ni nič novega povedal."

"Torej pa želim, da bi mojim rdečim bratom nikdar ne bilo treba uporabljati ličja za obvezovanje ran; želim jim zmage in obilo slave, kajti njihov prijatelj sem."

Zato pa mi je zelo žal, da ne bomo mogli dolgo več ostati pri njih."

"Oditil mislite?"

"Da. Neke bele ljudi iščemo, kakor sem ti že pravil, in za njih mi moramo."

"Če potujejo moji beli bratje na Rio Grande, bodo našli moje ga očeta, Belega bobra. Veselilo ga bo, če se bodo oglasili pri njem. Dal vam bom enega svojih bojevnikov za vodnika, peljal vas bo k njemu."

"Kje je tvoj oče, slavni poglavar Komančev?"

"Da me bo moj beli brat razumel, mu bom kraje tako imenoval, kakor jih imenujejo beli. Če potujejo moji beli bratje odtod proti zapadu, bodo prišli do pritoka Rio Nuecesa, ki mu pravijo Turkey Creek. Nato prebredo Chico Creek in pridejo v veliko puščavo, ki sega do Elm Creeka. In po tej puščavi stržijo bojevniki Belega bobra in ne bodo nikogar pustili čez plitvino Eagle Pas, ki pelje čez Rio Grande."

"Vraga —!" je ušlo scoutu. Pa hitro se je popravil.

"Ta pot je prav tista, po kateri moramo tudi mi. Moj rdeči brat me je s svojo novico zelo razveselil in srečen bom, da bom spet videl svojega prijatelja Belega bobra."

Sedaj pa pojdemo spat. Jutri moramo zarana odriniti."

"Odkazal bom svojim belim bratom prostor za prenočišče. Naj gredo z menoj!"

Peljal nas je pod veliko košato drevo. Tudi sedla in odjeje nam je dal prinesiti. Ves se je spremenil, odkar smo kadili z njim mirovno pipo.

Ko se je poslovil, smo preiskali torbe. Ničesar ni manjkalo, vse so nam pustili, kar je pri tinskih Komančih mnogo pomenilo. Djali smo si sedla pod glave in se zavili v odeje. Komanči so prišli in v polkrogu legli okoli nas.

"Ali smo njihovi ujetniki?" sem vprašal Old Deatha.

"Nič ni hudega. Ne mislijo nam morebiti bega zabraniti, le v svoje varstvo so nas vzeli. Lahko se zanesete na prijateljstvo rdečih, če ste z njimi kadili pipo miru!"

(Dalje prihodnjič.)

Soško jezero

Ko te pelje brzec skozi Podbrdo do Sv. Lucije, gledaš skozi okno, kdaj se pokaže pod postajo in tja proti Platarju lahni tek bistre Soče. Aha, tu smo; prvi predor; zasvetli se in globoko pod tirom, stisnjena v uprav dan-tejevske tesni, belo kipi valovje ljube znanke.

Pa ne, kako to? Saj je ni več! Globoko temnozeleno jezero se širi visoko gori v breg. Gledaš, strmiš in nehoče primerjaš vodo in svet sedaj z nekdanj.

"Bridka v prirodni si lepoti"

Tako je pel sin planin o njej, ki mu je postala simbol domačije. Res, priroda je ozaljšala Sočo od njenega izvira pa skozi do li povseh štirih velikih okljkah in 140 km dolgi strugi do izliva tako mnogotero, kot malokatero reko.

Živi in lahni tek, njen šum kot spev krepak. Zrl si na valove bodre, valove te zeleno-modre — v njih so odsevali gorski velikani; pa spet njen široki mirni tek, ko se izvije objemu gora in se pretoči pod Solkanom in Gorico v ravan in tja pod kraškim robom v sinjo Adrijo.

Dvakrat se je podoba Soče spremenila. Stare priče trde, da prvič tam okrog leta 500. Sile narave so posegle vmes in pri Starem selu obrnile Sočo od Nadiže v nasprotno smer pod gričkom "pri sv. Lovrenci" v današnjo strugo. Poldrugo tisočletje je klesala in dolbla, stružila in gladila, sukala skale, jih krušila in naplavljala.

Pa je prišel človek, moderna tehnika, nove potrebe, in je posegel po orodju in sklesal strugi novo podobo. Tu in tam se je morala romantična lepota narave umakniti potrebam ljudi, ki si s silovito tehniko osvajajo naravo v svojo službo.

"Soško" jezero. —Mogočne elektrarne v srednjem teku Soče, posebno pri Doblarju, bodo vžigale na milijone žarnic in pogajale na tisoče koles. Zato pa mora Soča dati svojo silo. Prej jo je narava stiskala v meje bregov, zdaj jo pa siloviti jezovi ustavljajo, da dobe turbine dovolj padca.

Zajezena reka se je tako spremenila v dolgo trikrako jezero, ki sega od Platarja Pod seli pa do tolminskega pokopališča na severu in do sotočja Bače z Idrijco na vzhodno stran. Središče tega Soškega jezera je pod Sv. Lucijo. Tu se je vodna gladina dvignila za 25—30 m, pri Platarju je globoka celo 40 m. Seveda so se dolgi obrežni pasovi pogreznili pod gladino. Kar čudno je videti, kako mole iz vode tam sredi jezera krone visokih dreves, zdaj so potopljene.

Pod mostom je tudi vse drugače; ni več omotične višine v izlizano reber. Pogled plava po mirni jezerski gladini tja proti Modrejam in Modrejcem, ki so postale kakor pristanišče ribiške naselbine, a so bile še včeraj visoko vstran od Soče.

Naši velikani za Tolminom se zrealijo v vodi, zelena Senica se kar strmo spušča naravnost v jezero. Tam pod cesto proti "Pilančam" so že idilični jezerski kotički.

Tihota se je razlila po "Mo-

stu." Mostarji pravijo, da so bile prej kratkočasne noči, ko je šumela voda pod Bušenico. Zdaj se pa prav preveč "sluši" ta čudni mir.

Čolnčki se zibljejo po mirni vodi, nemara se bodo ob bregu sušile kdaj še ribiške mreže. Morda pa tudi ne, ker se je opazilo, da so se večje ribe (takole od kile) preselile v bolj bistro Bačo in Idrijco. Pa je vendar v jezeru vse polno rib. Če se bodo znali "obrežni" prebivalci pobri-gati, bo jezero dajalo lep dohodek.

Poglejmo še gori ob Idrijci, posestrimi Soče. Tudi te ni več. Postala je tretji krak jezera med cesto in železnico. Slikovit pogled je na močno zeleno vodo in zelene boke Kozmeric nad "Mostom," ki lepo odseva v vodi. Barva jezera ni več ista, kot pri Soči "zeleno-modri." Temnozelen smaragd zdaj, sinji opal poprej. Težko je soditi, ali je zdaj lepša barva. Dosti jih sodi, da je. Domačini trdijo, da je bila prej lepša.

Tudi ugibljejo, zlasti starejši, da je bilo prej vse bolj lepo. Mostar je vzljubil domačo romantiko, pa se bo privadil bržkone prav kmalu na "svoje morje." Mamice se kar boje za neugnane paglavce, češ da bodo padli v globoko vodo, saj sta res že dva, a ne do dna. Bojazni bi bila prej še bolj pravilna, saj bi se otročad, če je zletela pod Mikuževim vrtom, dol, najprej ob skali razbila, potem šele — utopila.

Vidite, tudi za morje so domačini že krstili Sočo, ki je iz reke postala jezero, ki mu pravijo "morje." No pa, kaj bi se, saj že drčijo motorni čolni po njem in tudi lepe jadrnice, ko zapiha veter skozi Prestreljenikovo luknjo in skrbno nakodra jezersko gladino. Čolničkov je pa kar dosti, ki plavajo sem ter tje in vabijo vedno več letoviščarjev k Sv. Luciji ob Soči — ne, spet ni prav — h Sv. Luciji ob Jezeru.

Tudi tega bodo domačini veseli in že delajo načrte za drugi Bled.

Svojo hčer planin in njeno idilično — romantično Soško jezero pa bodo prav tako ljubili, kakor prej, ko je še bila sama romantika v kipečih valovih, ki skale dolbejo, a jih ne zmaknejo.

—Nad življenjem je obupal. V vasi Gornji Mladeti je te dni izginil 35 letni posestnik Jožef Umek. Sestra, ki je prvotno mislila, da je šel brat kam po opravkih, ga je čakala, ko pa je videla, da ga le ni od nikoder, je poslala svojega sina, naj poišče strica. Ta ga je res po dolgem iskanju našel na skednju mrtvega. Nesrečnik si je pognal kroglo iz samokresa naravnost v srce. Kaj ga je napotilo do tega strašnega dejanja, je skrivnost, ki jo je odnesel s seboj v grob, najbrže pa je storil svoje obupno dejanje v trenutni duševni zmedenosti.

—Kmečki voz ji je šel čez prsi. Iz Breznice na Gorenjskem so pripeljali v ljubljansko bolnišnico delavčevu ženo Vovk Ivano, ki je padla pod voz. Kolesa so ji šla čez prsi in ji prizadejala smrtno nevarne poškodbe.

MALI OGLASI

Delo dobi

dekke za splošna hišna opravila. Vprašajte na 6111 St. Clair Ave. (264)

Delo dobi

dekke, stara nad 21 let in ki je navajena dela v restavrantu. Naslov se izve v uradu tega lista. (263)

MOŠTI!

Concord, sod\$12.00
Belo, sod 18.00
Pol belo, pol concord 15.00
Sodi od žganja 1.50
Mošt in grozdje iz Geneve, O. Točna in poštena postrežba. (263)

Joseph Cohodas
1052 E. 62nd St.
Henderson 9309

Mrs. Harrison Williams, o kateri trdijo, da se zna najlepše obleči. Seveda, ženske tega ne trdijo, ker je znano, da je vsaka najlepše oblečena.

Jetniški ravnatelj, levo, in paznik v državni jetnišnici v San Quentin, Cal., ki sta obtožena, da sta jetnike pretepala.

POZOR DELNIČARJI(KE)
SDD NA PRINCE AVE.

Uradno se naznanja, da se izdajo nove delnice vsem delničarjem(kam) SDD in sicer do 31. decembra, 1939.

Po 1. januarju, 1940 postanejo stare neveljavne. Stare delnice se bo pobiralo in takoj izmenjavalo za nove vsak torek in četrtek od 9. do 12. dopoldne in od 3. do 9. ure zvečer, pričenši 9. novembra, 1939.

DIREKTORIJS SDD
10814 Prince Avenue

Naznanilo!

ZVIŠANA POSTREŽBA ZDAJ V VELJAVI
NA MNOGIH CLEVELANDSKIH PROGAH

Dodatna postrežba vzdržuje korak z povečano zaposlitvijo

V namenu, da se preskrbi hitro, zanesljivo transportacijo za tisoče delavcev, ki dobijo ponovno zaposlitev v clevelandski industriji, je The Cleveland Railway Company zvišala postrežbo na progah, ki strežejo trgovinski in industrijski okolici.

Dodatna izboljšava v postrežbi se bo napravila, kadar se bo pokazalo, da je to potrebno in da to zahteva varnost, ekonomija in zanesljiva transportacija clevelandskih potnikov.

Potniki na ulični prihranijo do \$20.00 na mesec

Poskusite se voziti z ulično železnico ali busom vsak dan na delo in videli boste; koliko boste prihranili. Mnogo Clevelandčanov je pronašlo, da so prihranili do \$20.00 na mesec na stroških parkanja in vožnje. Zraven pa lahko pozabite skrb za vozarenja in težkega prometa ter nevarnosti mokre in ledene ceste. Prihranite z varnostjo, če se vozite z ulično železnico ali busom. Zakaj bi ne začeli danes?

THE
CLEVELAND RAILWAY
COMPANY

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

KEmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Fine suknje

Za fino in trpežno žensko suknjo ali Fur Coat, ceneje in direktno iz tovarne, se obrnite na Benno B. Leustig
1034 Addison Rd.
ENdicott 3426

Oct. 26, 30, Nov. 2, 6, 9, 13, 16, 20, 23, 27, 30

Odda se

stanovanje 5 sob, zgorej; \$30 na mesec z garažo, \$28 brez garaže. 1293 E. 168th St. (262)

Pozor!

Pošta gre še vedno v Jugoslavijo in Italijo. Cene dinarjev in lir so sledeče:

100 dinarjev.....	\$ 2.50
200 dinarjev.....	5.00
500 dinarjev.....	11.50
1,000 dinarjev.....	22.00

100 lir.....	\$ 6.00
200 lir.....	11.75
500 lir.....	28.50

Vsaka pošiljatev je garantirana po

MIHALJEVIČ BROS. CO.
6031 St. Clair Ave.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"Prisegel sem, da lopov, ki je izdal mojega očeta, umre od moje lastne roke," šepeta Jean. "Maščevanja sedaj ne bo. Nekdo me je prehitel."

In Jean začne premišljevat, kdo bi bil morilec.

"Ali je mogoče, da je Martial ubil Chupina, potem ko je zastrupil Marie-Anne?"

Dospel je v Borderie in je že hotel oditi po stopnicah navzgor, ko se mu zazdi, da čuje govor v sosednji sobi.

"Čudno je to!" premišljuje. "Kdo neki je?"

Radovednost ga prime, da gre in potrka na vrata.

Takoj se prikaže župnik Midon, ki hitro zapre vrata za seboj. Bil je skrajno bled in vznemirjen.

"Kdo je notri?" vpraša Jean.

"Hm — ugani!"

"Nemogoče."

"Maurice Escroval in korporal Bavois."

"Moj Bog!"

"Čudež je, da Maurice še ni stopil navzgor."

"Toda odkod prihaja? Zakaj nismo nikdar slišali od njega?"

"Ne vem. Prišel je šele pred petimi minutami. Ubogi fant! Ko sem mu povedal, da se nahaja njegov oče na varnem, je bilo prvo vprašanje: 'In Marie-Anne?' Bolj jo ljubi kot kdaj prej. Prišel je poln upanja in ljubezni — tresem se — bojim se povedati mu resnico."

"Oh, strašno, grozno!"

"Posvaril sem te; bodi previden — in sedaj stopi noter."

In skupno stopita v sobo. Maurice in stari vojak pozdravita Jeana kar najbolj prijetljivo mogoče.

Videli se niso že od dvobojja v Reche, katerega so prekinili tedaj vojaki, in ko so se isti dan ločili, pač niso upali, da se še kdaj vidijo.

"In sedaj smo zopet vsi skupaj," reče Maurice z veseljem glasom. "Ničesar se nam ni bati."

Nesrečni mož ni bil videti še nikdar tako vesel. Na živahen način začne pripovedovati o vzrokih svojega dolgega molka.

"Tri dni potem, ko smo prišli preko meje," reče, "sva s korporalom Bavoisom dospela v Turin. Bil je že tudi skrajni čas, kajti oba sva bila na smrt trudna. Zašla sva v malo gostilno, kjer sva dobila sobo in dve postelji."

"Ko sva se onega večera sla-

čila, mi je rekel korporal: 'Jaz bi lahko spal cela dva dneva, ne da bi se zbudil. Tudi jaz sem obljubil, da bom spal najmanj dvanaest ur. Toda računala sva brez krčmarja.'

"Bilo je še zgodaj zjutraj, ko naju je zbudil strašen ropot. Cel ducat surovin se je vsulo v najino sobo, in nama v laškem jeziku zapovedalo, da se oblečeva. Preveč jih je bilo za naju dva, torej sva ubogala. Uro pozneje sva že bila v ječi, v isti celici. In verjemite mi, da nisva bila nič kaj vesela."

"Dobro se spominjam, kako je korporal neprestano govoril v zaporih: 'Stiri dni bo vzelo, predno nas izročijo francoskim oblastem, tri dni vzame, da nas prepeljejo zopet v Montagnac — skupaj sedem dni, in en dan bo vzela obravnava. Torej lahko živim še celih osem dni.'

"Res je, prav tako sem govoril," reče stari vojak.

"Pet mesecev, ko sva bila v ječi, si nisva želela lahko noč, pač pa vsak večer ponavljala: jutri pridejo po naju. Toda nihče ni prišel."

"Postopali pa so z nama še precej dobro. Niti denarja nama niso vzeli za denar sva lahko kupovala, kar sva hotela; vsak dan so nama dovolili dve uri sprehoda na jetniškem dvorišču, da celo knjige so nam posodili. Skratka, nobenega posebnega vzroka nisva imela za pritožbe, razven, da nama niso dovolili niti pisati niti pisma prejemanju od zunaj. Silno mi je grenilo življenje, ker nisem mogel pisati niti očetu niti svoji ženi. Toda nahajala sva se v tajnih celicah in se niti z ostalimi jetniki nisva smela pogovarjati."

"Končno nama je pa zapor začel tako silno presedati, da sva sklenila dognati, zakaj so naju prav za prav prijeli in zaprli. 'Spremenila sva svoje obnašanje. Do onega časa sva bila pohlevna in mirna, naenkrat sva pa podivjala. Kričala in protestirala sva po ječi; neprestano sva zahtevala, da morava govoriti z ravnateljem. Rekla sva, da želiva govoriti s francoskim poslanikom. In uspeh sva kmalu dosegla."

"Nekega lepega popoldneva naju je ravnatelj izpustil, ne da bi kaj obžaloval, ker sva bila toliko časa njegova gosta. 'Najina prva pot naju je vodila do francoskega zastopnika. Tega visokega gospoda sicer nisva videla, toda sprejel naju je njegov tajnik. Z obrvmi je naježil, ko sem mu povedal najino zgodbo in mož je postal zelo resen. Še dobro se spominjam, kaj nama je odgovoril: 'Gospod,' je rekel, 'prišežem lahko, da preganjanje, katere-mu sta bila podvržena v Franciji, nima ničesar opraviti z vajinim zaporom v tem mestu.'

"Seveda sem se temu močno začudil. 'Še en trenutek,' dostavi tajnik. 'Povedal vama bom odkrito mnenje. Eden vaših sovražnikov — doženita sama kdo je — ima na vsak način mogoče vpliv v Turinu. Najbrž sta mu bila na potu. Dal vaju je zapreti po laški policiji.'

Tu Jean Lacheneur z vso silo udari po mizi in vzklikne: 'Ah, tajnik je imel prav. 'Maurice, Martial Sairmeuse in njih-če drugi ni povzročil tvojega zapore.' 'Ali pa markiz Courtornieu,' ga prekine duhovnik, ki svareče pogleda Jeana.

Razjarjen pogled švigne za trenutek iz oči Mauricea, toda ta-

koj zopet zgine.

"Neumnost!" reče Maurice. "S preteklostjo bi se nerad zopet začel pričkat. Moj oče je ozdravel, in to je glavno. Prav lahko naredimo načrt, da ga varno spravimo preko meje. Marie-Anne in jaz mu bova z vso ljubeznijo dokazala najino največjo udanost, da bo pozabil na preteklost, ki ga je skoro spravila ob življenje. Najbrž bomo šli kam v Švico ali v Italijo. In vi greste z nami, gospod župnik, in ti tudi, Jean. Kar se pa tiče korporala Bavoisa je že itak član naše družine."

Nič ni bilo mogoče misliti bolj strašnega kot tega moža, ki je bil tako vesel in poln upanja v bodočnost, kako bo sprejel novice o smrti svoje mlade žene.

Na obrazu župnika kot na obrazu Jeana se je pokazala taka vznemirjenost, da je Maurice to opazil.

"Kaj, je z vama?" vpraša nekako začuden.

Oba sta se stresla, povsila glave, toda rekla ničesar.

Začudenje nesrečnega moža se je spremenilo v neki nepoznan nemir.

"Kaj se je zgodilo?" vpraša s pritaženim glasom. "Moj oče je na varnem, kaj ne? Tudi moja mati se dobro počuti. Ali je Marie-Anne —"

Maurice preneha.

"Pogum, Maurice," šepeta župnik. "Pogum!"

"Marie-Anne je mrtva!"

Mrtvaški molk nastane v sobi. Toda zdajci plane kvišku Maurice.

"Mrtva?!" ponavlja Maurice.

"Ne da bi dobil kako svarilo? Mrtva? Kdaj je umrla?"

"Sinoči," odvrne Jean.

Maurice misli, da bo zgrbil pamet.

"Sinoči?" reče. "V tem slučaju mora biti še vedno v tej hiši. Kje je? Zgorej?"

In ne da bi čakal na odgovor plane po stopnicah navzgor tako hitro, da mu tega niti Jean niti župnik ni mogel preprečiti.

Vtreh skokih pride do spalne sobe. Naravnost k postelji korača in s trdno roko odstrani ruho, ki je pokrivala njeno telo.

Maurice krčevito zakriči in o-mahne nazaj.

Ali je to ona krasna, žareča Marie-Anne, katero je ljubil na smrt in življenje? Maurice je ni spoznal.

Ko stopita Jean in Maurice v sobo sta dobila Mauricea statično v sredini sobe s sklonjeno glavo, v obeh mu je bila čitati groza, do-

čim je z desno roko kazal proti mrtvemu truplu.

"Maurice!" reče duhovnik prirazno, bodite mirni. "Pogum!" Maurice se obrne. Iz oči mu je sijala nekaka otopelost.

"Da," jeclja, "pogum potrebujem!"

"Bodite mož!" nadaljuje župnik. "Kje imate energijo? Živeti se pravi trpeti."

Maurice se opoteče. župnik in Jean sta ga morala podpirati.

"Bodite mož!" ponavlja župnik.

Maurice je poslušal, toda oči-vidno ni razumel.

"Živeti!" šepeta. "Zakaj bi živel, ko je ona mrtva?"

V njegovih suhih očeh se pokažejo znaki blaznosti. Abe se stresle od groze.

"Ako ne začne jokati, tedaj znori!" misli župnik.

In z nekakim zapovedujočim glasom reče:

"Vi nimate pravice obupavati. Imate sveto dolžnost do svojega otroka!"

Spomin na otroka, ki je pripomogel že Marie-Anne, da je zbrala svoje zadnje moči, ko se je nahajala v naročju smrti, je rešil tudi Mauricea iz nevarne otopelosti, v katero je polagoma padal. Strese kot bi ga udarila električna sila, skoči s stola in zakriči: "Res je! Peljite mek otroku!"

"Ne sedaj, Maurice. Počakajte še nekaj časa."

"Toda kje je otrok? Povejte mi, kje ga lahko vidim?"

"Tega ne moremo, ker tudi nam ni znano."

Na obrazu Mauricea se pojavi strašna bojazan in s skoro hripavim glasom reče:

"Kaj? Vi tega ne veste? Ali

vam ni izdala svoje tajnosti?"

"Ne, nikdar. Jaz sem samo sumničel. Jaz edini —"

"Vi, edini? Potem je otrok tudi mrtev. In če tudi živi, kdo ve, kje se nahaja!"

"Brez dvoma poiščemo sled za njim."

(Dalje prihodnjič.)

—o—

!odpirajte slovenske trgovce!

Kuncic-Perrotti Night Club

397 East 156th Street

Ples vsako soboto. Fish Fry vsak petek. Serviramo gorka jedila. Serviramo za partyje, bankete in ohceti.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Želostni in potnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem za nas nadvse tužno vest, da nam je grenka smrt izrgala iz naše srce v resnici nadvse ljubljenega soproga in očeta

Anton Struna

Umril je 19. septembra, 1939. Rojen je bil v Gaborju pri Stični junija, 1892. Tukaj je bival 30 let.

Tem potom se želimo zahvaliti Rev. John L. Kelly za njegov trud in v srce sgaajoč govor. Zahvalimo se tudi č. šolskim sestram za obisk in molitve. Iskrena hvala vsem, ki so nam bili v tolažbo ob času izgube, vsem, ki so ga prišli kropiti in vsem, ki so čuli z nami ob krsti ter se udeležili pogreba.

Najprisrčnejša hvala vsem, ki so ga obsuli s cvetjem: družina John Mive iz Indianapolis, Ind., Mr. in Mrs. Zobic, Mr. in Mrs. Frank in Ann Shuster, družina John Mosnik, družina Frank Zagar, Mr. in Mrs. Brodnik in družina, Anton Svet in družina, John Barković in družina, Martin Kožar in družina, Jos. Močnik iz Chikasa in družina, Frank Cirm-ski in družina, Miss Elizabeth Naftenal, Mrs. Struna in družina, Mr. in Mrs. Martincić, Joe Močnik in družina, Mr. in Mrs. Bender, družina Anton Abram, družina Frank Prim-czič, sosedje, Mr. in Mrs. Tisovek, Standard Brass Fdy. Co., Longman Mig. Co., Local 244, društvo sv. Janeza Krst. št. 37 JSKJ, društvu Frank Prešeren, št. 17 SDZ.

Prisrčna hvala vsem sledečim, ki so darovali za sv. maše: družina Frank Ostir, družina Joe Močnik, družina Andy Rodela, družina Vrtovnik, Mr. in Mrs. John Mosnik, Mrs. Bolta, Mrs. Ordane in družina, Ike Rohodes, Mr. Frank Budič, st. Mr. John Gallé, Mrs. Jereb in družina, Joe Oster in družina, Mike Franko in družina, Mrs. Katie Budič, Mr. in Mrs. Svet, Mr. in Mrs. Frank Struna iz Joliet, Ill., Mr. Frank Simončič in družina, Mrs. Karoline Szeck, Vladimir Močnik.

Prav lepa hvala vsem, ki so dali avtomobile; ker nimamo imen, se ne moremo vsakemu posebej zahvaliti, torej hvala lepa vsem skupaj.

Iskrena hvala pogrebniemu zavodu Jos. Žele in Sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeno vodstvo pogreba.

Tebi, dragi, ljubljeni soprog in oče pa želimo, počivaj mirno v prezdolnem grobu in uživaj rajsko veselje. Zapustil si nas, toda v naših srcih še živiš. Rahljati ti bomo zemljico in krasili grob s cveticami, za tvojo blago dušo pa molili, dokler se ne snidemo.

Zalujoči ostali:

Mary, soproga.
Anthony, sin; Agnes Homich, Olga Bender in Mary, hčere.
Vernica Struna, sinova; Walter Homich in Frank Bender, zeta; Josephine, vnukinja. V Indianapolisu zapuša sestro Josefo Mive in strica Antona Struna; v starem kraju pa sestro Francisko Polončič in več sorodnikov.

Cleveland, O., 8. novembra, 1939.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S potrim srcem naznanjamo tužno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da nam je neizprosna smrt ugrabila ljubljeno soprogo, oziroma skrbno mater

KATARINO RICHAR

ki je preminila 17. oktobra, 1939, od 9. uri zvečer, v starosti 61 let. Doma je bila iz vasi Polena pri Konjicah na Štajerskem. Pogreb se je vršil iz Josip Žele in sinova moderne kapele na E. 152d St., v cerkev sv. Jeronima; po opravljeni maši zadušnici smo pokopajco sprenili na Calvary pokopališče, kjer smo njene zemске ostanke izročili materi zemlji.

Dolžnost nas veže se na tem mestu iskreno zahvaliti vsem, ki so poklonili darove za sv. maše, in sicer: Mrs. Malovrh, Mr. in Mrs. J. S. Tancere, Mrs. Goltischer, Mr. in Mrs. Adolph Goltischer, Mrs. R. Rodick, družina Schuster, Mr. in Mrs. Tom Zallar, Mr. in Mrs. J. Dolenc, Mr. in Mrs. J. Turk, Jr., Mrs. Mary Wretschko, Mr. in Mrs. Frank Zalar, Mr. in Mrs. Rudolph Campa, Mr. in Mrs. Ignac Zdešar, Mr. Anton Svetina, Mr. in Mrs. J. Jane.

Prijetno in iskreno zahvalo izražamo vsem onim, ki so okrasili krsto blagopokojne v venci in cveticami, in sicer: Mrs. Goltischer, sosedje in prijatelji iz Thomas Ave., Mr. in Mrs. Metlika, Mr. in Mrs. Andrew Korencić, Mr. in Mrs. Thomas Zallar in družina, družina Schuster, družina Ignac Zdešar, družina Frank Jerčić, družina Mike Zdešar, Mr. in Mrs. Thomas Zdešar, Employees of Perfection Stove Co., Enamling Division, Miss Rozal Zallar, društvo Carniola Hive, št. 493, vnukinja Madeline, vnukom Randol in Raymond.

Posebno zahvalo nas veže dolžnost izraziti Mrs. Theresa Zdešar, ki nam je bila v veliko pomoč za časa boleznj pokojnice in za časa naše bridke preizkušnje ob njeni smrti. Lepo se zahvaljujemo onim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu: Frank Zdešar, John Mah, Thomas Zalar, Steve Lovich, Annette Tancere, Gladys Pribe, Mike Speh, Ernest Schmidt, Gordon Michael, Mike Fisher, New Philadelphia, O.; John Gardner, Roy Paul, Lloyd Bailey od Perfection Stove Co.

Prijetno zahvalo izrekamo pogrebniemu zavodu Josip Žele in sinova za vporabo njih moderne opremljene kapele in neomejene postrežbe, ki so jo dali za časa, ko je pokojnica tam ležala na mrtvaškem odru in za zelo vzorno in lepo urejeno vodstvo pogreba.

Zalujoči ostali:

Frank Richar, soprog.
William in Pavel, sinova.
Anna in Alice, snah; Randol in Raymond, vnuka;
Madeline, vnukinja.
Cleveland, O., 9. novembra, 1939.

POLNO 90 "PROOFV" - VNDAR
LAHKO - - - in delikatno
po okusu in vonju!

*Moderna Amerika zahteva lažje žganje ... zato zahteva toliko moških "Red Label." Zmešano je po starem običaju od mojstrov, ki so v tem umetniki. To veličastno žganje je lahko in delikatno po okusu in vonju ... njegov izborni okus vzbuja slast do "cocktails" in "highballs." Vprašajte za "Red Label," katerikoli gostilni ali v prodajalni žganja, danes. Čudili se boste, ker se lahko dobi toliko žganja za mal denar.

Jas. Barclay & Co., Ltd., Peoria, Ill.; Detroit, Mich.; Glasgow, Scotland.

Barclay's
RED LABEL
BLENDED WHISKEY

80c
FULL PINT
CODE NO. 3094C
\$1.53 FULL QUART
CODE NO. 3094A

25% STRAIGHT WHISKEY, 75% NEUTRAL SPIRITS DISTILLED FROM GRAIN

FINE
TAILORED
BRAZIS BROS.
OVERCOATS
TOPCOATS
IN ALL
STYLES
AND SIZES
\$15.95
\$17.95

Select your coat at these present low prices and save. Every coat is made in our own factory.

MADE TO MEASURE
CLOTHES \$22.50

BRAZIS BROS.
CLOTHES

6905 Superior Ave.
6122 St. Clair Ave.
404 E. 156th St.